

OKÉNKO do

charity
Jeseník

číslo 12 • 2019

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

ani jsme se nenadáli a máme tu poslední měsíc roku. Když se bavím se svými přáteli, kolegy, nebo známými, často se v tuto dobu v našich hovorech objevují slova jako „nestíhám“, „je to zase stres“, „chybí mi ještě pár dárků“ apod. Musíme toho, podle nás, ještě hodně stihnout. A všichni tak nějak vnímáme, že bychom tuto dobu chtěli trávit jinak. Možnost tu ale přece jen máme. Zapálením první svíce na adventním věnci začíná adventní čas a záleží jen na nás, jak jej prožijeme. Jestli se necháme vléct stresem a nakladenými povinnostmi, nebo si najdeme chvíli ke ztišení a usebrání. Dovolme si to... Jak se budou postupně svíce na věnci rozsvěcovat, v našich životech a vztazích se může symbolicky objevovat více světla a tepla. A tak můžeme být lépe připraveni na vánoční svátky, kdy si připomeneme narození Ježíška.

Tento vánoční čas je krásným slavnostním obdobím, kdy se těšíme z přítomnosti blízkých a vzájemně si děláme radost dárky. Na ty se těší nejvíce děti. Když ale člověk dospívá a sbírá zkušenosti, raduje se stále více z toho, že mohl někoho obdarovat sám. Dokladem toho je známý celorepublikový projekt Ježíškova vnoučata, kde bývají přání seniorů velmi rychle rozebrána, nebo různé místní aktivity občanů, kteří dělají v tento čas radost především dětem a seniorům a plní jejich přání. Za Charitu Jeseník děkuji všem, kteří tyto aktivity připravují také pro naše klienty, ale hlavně Vám, kteří je obdarováváte. Přejí Vám všem pokojné a požehnané vánoční svátky a vše dobré v nastávajícím roce 2020.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Strom splněných přání

Lidé z Javornicka plní každý rok vánoční přání klientů Domova pokojného stáří sv. Františka. A tak i letos klienti vyvěsili svá přání na Vánočním stromě v Kulturním domě v Javorníku. Na vernisáži Vánoční výstavy 22. listopadu, kdy se strom poprvé rozzářil, si mohli návštěvníci vybrat přání jednotlivých klientů Domova, a splnit jim je. Během jednoho večera byla přání rozebrána.

Každý rok před Vánoci to vypadá v našich Domovech podobně: „Paní Majerová, co byste si přála k Vánocům?“ ptají se pečovatelky, sociální pracovnice i jiní. A paní Majerová, jako většina ostatních, odpovídá: „Já už nic nepotřebuju, přeji si hlavně zdraví, všechno mám, nic mi neschází.“ Většina z nás na tyto otázky odpovídá stejně. Přesto, když přijde Štědrý večer a pod vánočním stromkem leží dárky, je to chvíle, která je natolik sváteční a připomíná nám tak moc krásné časy dětství, že se o ni nechceme nechat ochudit. A nechceme o ni ochudit ani naše klienty, kteří již nemají příbuzné nebo známé, kteří by jim dárky nadělili. Pokud klient opravdu žádné přání nemá, přemýšlejí pracovníci Domova pokojného stáří sv. Františka, co by komu

udělalo radost. A nemusí to být jen hmotná věc. Letos poprvé požádali o malý finanční příspěvek, který umožní klientce zprostředkovat zážitek, který by si sama dovolit nemohla. Již třetím rokem v nadělování pomáhá spolek BAJA z Javorníku, který vyvěšuje přání klientů na vánočním stromě, jednotlivé dárky pak ve spolupráci s MKZ Javorník shromazuje a připravuje klientům Domova vánoční nadílku. Letos se do předvánočních příprav zapojily i děti a paní učitelka z 1. a 2. třídy Základní školy ve Vlčicích. Pro Strom splněných přání vyrobily krásné vánoční kartičky, na kterých pak byla přání napsaná. Klientům je přišly i s paní učitelkou osobně předat, u toho si všichni zazpívali a – jak už to děti umí – atmosféru v Domově příjemně proměnily. Tímto skvělým nápadem se inspirovali i ve Vidnavě a tak tento rok poprvé budou mít svá přání na vidnavském vánočním stromě i klienti z Charitního domu sv. Anežky a Domova pokojného stáří sv. Hedviky. Děkujeme všem, kteří pomáhají pracovníkům v Domovech zprostředkovat klientům příjemnou vánoční atmosféru, pocit tepla a vědomí toho, že mají kolem sebe stále lidi, kteří na ně myslí.

Co nás čeká v prosinci...

- **Vánoční večírek** zaměstnanců Charity Jeseník ve Vidnavě.
- **Návštěva zámku Jánský Vrch** klienty Denního stacionáře Šimon.
- **Myslivci se svými psy** přijdou za klienty Charitního domu sv. Anežky.
- **Dárečkování** v Denním stacionáři Šimon v Jeseníku.
- **Hudební soubor seniorů** přijede do Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Čtěte dál ...

- **Paliativní péče? Umíme!** (str. 2)
- **Akce Vánoční balíček** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **O Tříkrálové sbírce** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Paliativní péče? Umíme!

Charita Jeseník uspořádala ve čtvrtek 14. listopadu v Hotelu Slovan přednášku o paliativní péči, kterou si přišlo poslechnout přes čtyřicet návštěvníků. Dozvěděli se, jaké jsou možnosti pacientů v jesenickém regionu nebo jak vypadá den zdravotní sestry v terénu.

O paliativní péči přednášela zdravotní sestra Domácí zdravotní péče Charity Jeseník Soňa Richterová. Ta pracuje v Charitě Jeseník již několik let a má s péčí o pacienty v domácím prostředí bohaté zkušenosti, o které se na přednášce podělila. Představila službu Domácí zdravotní péče a vysvětlila, jakým způsobem

se k ní mohou lidé dostat. Mluvila i o tom, jak sestry v terénu spolupracují s obvodními lékaři a nechyběly ani příběhy z praxe.

„Oslovila nás nemocnice, jestli bychom si nevzali do péče paní, která umírá na rakovinu. Měla dva syny, jeden žil na jižní Moravě a druhý se o ní denně staral.

Nechtěl dát maminku do nemocnice, přál si, aby umřela doma. Zvládl se sám postarat o hygienu i o vaření a krmení. Dokonce, když jsem přijela k ní domů, jeden den před tím, než paní umřela, tak měla udělané natáčky. Tohle v nemocnici není možné, tam na takový servis nemají sestřičky čas,“ popsala paní Richterová jeden z příkladů z praxe.

Vyprávěla také, jak může být pro rodinu důležité, když se může se svým blízkým rozloučit v klidu domova: „V jedné rodině se staraly dvě dcery a vnučka o umírajícího tatínka a dědečka. Všichni mu věnovali pozornost a lásku až do poslení chvíle. Dokonce po pánově smrti si k němu rodina lehla do postele a naposledy si s ním popovídali a v klidu se rozloučili.“

Po skončení prezentace přišly na řadu dotazy posluchačů. Zazněl například i dotaz: „Náš tatínek je nemocný, potřeboval by péči a hodila by se nám pomoc. Můžeme se na Charitu Jeseník obrátit, i když nejsme věřící?“ I tento dotaz dokazuje, že přednáška měla smysl a určitě jsou na Jesenicku lidé, kteří by byli za službu rádi, jen nemají potřebné informace. Proto se v roce 2020 budou podobné informativní přednášky konat na Javorníku, Zlatohorsku a Žulovsku.

Děkujeme městu Jeseník za finanční podporu a Hotelu Slovan za poskytnutí prostor pro přednášku.

Nové pomůcky pro pečovatelky

Charitní pečovatelská služba dostala od rodiny klientky z Javorníku finanční dar pět tisíc korun. Pečovatelky si za peníze nakoupily pomůcky pro každodenní práci. Pořídily si pásy a popruhy pro lepší a profesionálnější zacházení s klienty, pracovní rukavice, roušky a košíky na pomůcky.

Při výběru pomůcek se pečovatelky sešly s obchodní zástupkyní, která jim pásy, podložky a popruhy představila a názorně ukázala, jak se s nimi zachází.

Pečovatelky musí totiž často fyzicky pomáhat klientům – například s hygienou nebo vstáváním z postele, což je pro ně velmi náročné

a nové pomůcky jim tak jejich práci ulehčí. „Díky těmto pásům více zatěžujeme nohy a méně záda. I klient se nás může lépe chytit a pro nás to není pak tak náročné,“ říká pečovatelka Pavla Kolářová.

Charita Jeseník velmi děkuje za tento dar, nové pomůcky udělaly pečovatelkám velkou radost.

Kalendářium

- **V roce 2012** uspořádala Základní škola Javorník společně s Radou rodičů vánoční jarmark a část výtěžku věnovala naší Charitě, konkrétně Dennímu stacionáři Šimon v Jeseníku na pořízení pohovácích a rehabilitačních pomůcek.
- **V roce 2013** se v Domě pokojného stáří sv. Hedviky konal Vánoční koncert. Zazpívat přijel pan Šimon Pečenka.

Stalo se ...

Martinská slavnost

Uživatelé Denního stacionáře Šimon a jejich příbuzní se sešli u oslavy svátku sv. Martina. Byla to krásná příležitost pro rodiny a příbuzné klientů pro společné setkání a popovídání si. Navíc měli možnost si prohlédnout stacionář, kterým je provázela vedoucí Marta Nosková. Vůně čerstvě upečených perníčků a ovocného punče dotvářela pohodovou předvánoční atmosférou.

Den laskavosti

U příležitosti Světového dne laskavosti přijely děti ze Základní školy v Bernarticích za klienty Domova pokojného stáří sv. Františka a děti ze Základní školy ve Velké Kraši navštívily Charitní dům sv. Anežky. Svými vystoupeními udělaly klientům i zaměstnancům velkou radost. Moc děkujeme za čerstvou energii, která rozpochybovala všechny kolem.

Akce Vánoční balíček

Čas Vánoc je pro většinu lidí spojený s dárky, cukrovím a rodinnou pohodou. Někteří takové štěstí bohužel nemají. Nemají rodinu nebo někoho, kdo by jim dal vánoční dárek. Přesně to je situace mnoha dětí na Ukrajině. A právě pro ty pořádá Arcidiecézní Charita Olomouc sbírku dárků, do které se každoročně zapojuje Vývařovna AVE.

Zapojit se mohou jednotlivci, ale i firmy nebo školy. Na internetu zveřejnila Arcidiecézní Charita Olomouc databázi více než čtyř set dětí, kterým lze prostřednictvím této sbírky zaslat dárek. Dárky putují do dětských domovů, sirotčinců a také do sociálně slabých rodin v Bortnykách, Kolomyji, Terno-

pilu a Lopatynu. Sběrka funguje již od roku 2011 a doposud bylo na Ukrajinu dopraveno 2645 vánočních balíčků.

Ve Vývařovně se na dárky skládali poprvé před pěti lety. „S návrhem přišla paní ředitelka, nám se hned zalíbil a šly jsme do toho. Pro byly všechny holky z Vývařovny,“ říká vedoucí Vý-

vařovny AVE Ivana Střížová. Poprvé posílaly dárky malé Aničky. Koupily jí zimní oblečení a boty, panenku s oblečky, omalovánky, pastelky a nějaké sladkosti a cukroví. I letos posílají dárky Aničky, z posledních pěti let je to již počtvrté.

Tento rok mají ale s vybíráním dárků o něco větší starosti. „Předtím jsme vybíraly dárky malému dítěti. Vybraly jsme hračky, panenku, sladkosti. Teď už je z Aničky ale malá slečna. Takže už pro ni vybíráme kosmetiku a ještě přemýšlíme, co by se jí mohlo líbit a co jí udělá radost,“ říká Ivana Střížová a dodává: „Člověk to nedělá jenom pro to, aby poskytl dítěti, co zrovna potřebuje, ale i pro radost toho dítěte, hlavně pro radost dítěte.“

Je povzbuzující, že se i v dnešní době najdou lidé, kteří nejsou lhostejní k ostatním. A to ani k těm, kteří jsou takto vzdáleni, které nikdy neviděli a ani třeba nevidí. Je skvělé, že Arcidiecézní Charita Olomouc tuto sbírku pořádá.

A tak ani to, že zatím nepřišel žádný dopis nebo zpráva, personálu Vývařovny AVE nevadí. K tomu Ivana Střížová říká: „Přály jsme si, aby nám Anička napsala, ale viděly jsme ji na fotkách. Hlavně doufáme, že se má dobře a že bude mít radost z dárků.“

Neseme perníčky, koledy a...

Do Charitního domu sv. Anežky přijdou 11. prosince na návštěvu děti ze Základní školy ve Vidnavě. Přinesou klientům zdobené perníčky, které vyrábí ve školní družině. Atmosféru navíc zpříjemní i svým vystoupením. Budou klientům a zaměstnancům recitovat básničky a zpívat koledy.

Děti ze školní družiny chodí klienty Charitního domu sv. Anežky navštěvovat každý rok a ani letos tomu nebude jinak. Pod vedením paní učitelky Ferenčíkové si připravují představení, pečou a zdobí perníčky. Tato návštěva vzešla z iniciativy paní Ferenčíkové, čehož si všichni zaměstnanci i klienti

Charitního domu sv. Anežky nesmírně váží a děkují za ochotu a zpříjemnění předvánočního období. Sociální pracovnice Charitního domu sv. Anežky Diana Burdáková k tomu říká: „Jsme vděční, že nás chodí děti každý rok navštěvovat a dělat všem radost. Pro všechny je to příjemné zpestření.“

Stane se ...

Cimbálovka ve Vidnavě

Do Domova pokojného stáří sv. Hedviky a Charitního domu sv. Anežky přijede hudební soubor seniorů ze Zlatých Hor. Budou zpívat vánoční koledy a hrát na lidové hudební nástroje. Na vystoupení se přijdou podívat i klienti z Domova pokojného stáří sv. Františka. Hudebníci návštěvou zpříjemní klientům i zaměstnancům vánoční svátky.

Večírek zaměstnanců

V prosinci pořádá Charita Jeseník v Kulturním domě ve Vidnavě Vánoční večírek pro všechny zaměstnance jako poděkování za jejich celoroční práci. Kromě tradičního programu budou letos novinkou představení jednotlivých služeb, včetně správy. Pro ty, kteří si budou chtít zatancovat, bude hrát až do noci živá hudba.

Napsali o nás ...

Oslava svátku sv. Anežky

Loni tato myšlenka díky bývalé starostce Vlastě Kočí dopadla na úrodnou půdu ve Velké Kraši, kde děti z místní mateřské školy na Den laskavosti zatancovaly klientům Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě a předaly jim vlastnoručně vyrobená přáníčka. „Protože se seniorům naše vystoupení líbilo, požádali nás, zda bychom nepřijeli i letos,“ říká ředitelka MŠ Velká Kraš Zdeňka Rybová.

Jesenický týdeník - 19. listopadu 2019

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

*Každá koruna
pomáhá*

**Sbírka probíhá
od 1. do 14. ledna**

**Výtěžek sbírky bude použit na rekonstrukci
Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku.**

Děkujeme za Vaši štědrost.

„Vidět ve své práci smysl,“

přeje zaměstnancům Charity Jeseník děkan Stanislav Kotlář.

Duchovní, který má zkušenosti se spoluprací farností a Charit v různých místech České republiky. Brzy po svém příchodu do Jeseníku v roce 2018 se stal členem Rady Charity Jeseník. Aktivně se zapojil i do Tříkrálové sbírky na Jesenicku. Jak prožívá Vánoce? Které má oblíbené knihy? Co se podle něj Charitě Jeseník daří a kde má rezervy? Nejen na tyto otázky odpovídal v našem rozhovoru.

Více než rok působíte jako děkan na Jesenicku. Je tento kraj pro Vás jiný, než místa, kde jste dříve působil? A čím?

Jesenicko je určitě jiné než např. Valašsko a tu jinakost bych přirovnal k vínu. Víme, že vinná réva, přestože použijeme stejnou odrůdu např. Müller Thurgau, tak nám díky složení půdy vyzraje na každém území vždy v jedinečné víno. Je jiné, a to neznamená ani horší, ani lepší, ale prostě jedinečné. V tomto smyslu je každý kraj jedinečný a někdy i každá farnost, a dokonce dvě sousedící farnosti mohou být diametrálně odlišné.

Jaká byla Vaše spolupráce s Charitou ve Vašich dřívějších farnostech?

Je rozdíl, zda je charita přímo v místě farnosti, nebo někde jinde. Pokud byla jinde, například za mého patnáctiletého působení v Kozlovicích byla charita ve Frenštátě, tak se spolupráce realizovala především v Tříkrálové sbírce a několika málo dalších aktivitách. Za mého ročního působení v Bohumíně byla charita přímo v místě a ve vedení byli lidé přímo z farnosti, tak ta provázanost mezi farností a charitou byla mnohem větší.

Brzy po Vašem příchodu do Jeseníku jste se stal členem Rady Charity Jeseník. Máte tak větší vhlad do radosti i těžkostí naší organizace. Co se vám podle Vás daří a co naopak můžeme zlepšit?

Uf, to bych si opravdu netroufl říci. Asi bych vyšel z mého oblíbeného citátu z Bible. „Milujícím Boha vše napomáhá k dobrému.“ Jinými slovy – všemu, co se odehrává v našem životě, nemůžeme někdy rozumět a ne vše jsme schopni rozumem uchopit. Pak musí nastoupit víra – že Pán má můj život ve svých rukou. Tak nějak bych asi přistoupil k Charitě – ne všemu rozumím, ale mám víru, že je tam tým skvělých lidí, kteří pro charitní dílo žijí a snaží se svou práci dělat podle svého nejlepšího svědomí a darů, které jim Pán dal.

Na začátku letošního roku jste se zapojil do koledování Tříkrálové sbírky

a navštěvoval s námi veřejné instituce v Jeseníku a České Vsi. Potěšilo nebo překvapilo Vás něco při tomto koledování? A půjdete s námi do toho i příští rok v lednu?

Snad to byla nejen pro mne milá zkušenost a pokud Pán dá, tak bych se určitě i příští rok opět zapojil.

Vstoupili jsme právě do adventu, kdy se církev připravuje na příchod Ježíše o Vánocích. Jak tento čas prožíváte Vy osobně?

Možná jako většina z nás. Mám nějaká svá osobní předsevzetí a především to, být více s Pánem. Mít více prostoru pro ticho a osobní modlitbu. Ale ne vždy se to podaří tak, jak bych si představoval či

přál a někdy se stává, že mám pocit, že stojím před betlémskou stájí s prázdnými rukama. Pak nezbyvá, než s pokorou srdce prožít vědomě, že Boží láska je bezpodmínečná a nechat se obdarovat Pánem s vědomím, že: „Pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš“.

V kněžské službě už působíte řadu let. Jak odpočíváte?

Nejraději aktivně, v létě na kole a v zimě na běžkách. I když, co se týče těch běžek, je to poslední roky vcelku slabé. Ale také se rád dívám na přírodopisné dokumenty. Příroda a dílo stvoření mne nepřestává fascinovat a stále obdivuji Tvůrce.

Máte nějakou knihu, která Vás v poslední době zaujala a kterou byste nám doporučil?

No tak to je trochu slabší, protože zjišťuji, že poslední dobou čtu spíš jen to, „co musím“. Začala příprava na biřmování, tak čtu knihu od Marka Váchy – Radost z Boha, která je jakousi příručkou pro biřmovance. Pak mám rozečtenou knihu Timothy Kellera – Proč Bůh, ale nevím, zda bych ji každému doporučil. Naposledy mě asi nejvíce zaujala kniha Přežila jsem – autobiografické vyprávění od Immaculéé Ilibagizy a kniha Timothy Dolana – Kněží pro třetí tisíciletí.

Společně jste s námi oslavil 25 let Charity Jeseník. Co byste Charitě popřál do nového roku, případně do dalších let?

Tak asi bych moc charitě přál, aby se zdárně povedla rekonstrukce Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku, a bez dluhů. A všem pracovníkům, aby viděli, jak moc je jejich práce důležitá, a viděli v ní smysl. Pro co, pro koho to dělám, snaším? Mnoho se dá v životě vydržet, snést, má-li to smysl – bez smyslu je náš život i práce těžká.

A nakonec malou židovskou povídku, která nese název MAZL TOV.

Ortodoxní židé jsou, nebo alespoň byli zvyklí, při různých malérech (něco se rozbije, dojde k finanční ztrátě, nabourání auta, někdo neudělá zkoušku a není přijat na školu atd.) říci sobě i druhým. „Mazl tov!“

„Mazl tov“, jinak přání k narozeninám, znamená přibližně: „Jaké štěstí, jaké dobro!“ – Jaké štěstí, že se nestalo něco horšího, jaké štěstí, že žiješ, že se z maléru můžeme poučit. Můžeme naříkat nebo děkovat Bohu, že se můžeme poučit.

Takže „MAZL TOV“

Děkujeme za milý rozhovor!

Stanislav Kotlář
– medailon

Pochází z farnosti Darkovice na Hlučínsku. Vystudoval ekonomickou školu, roku 1989 nastoupil na Cyrilometodějskou fakultu v Litoměřicích. Jako jáhen strávil tři měsíce v Brazílii na misiích. Šest let byl farářem v Rýmařově, jeden rok v Bohumíně a patnáct let farářem a místoděkanem v Kozlovicích. Od roku 2018 působí jako děkan v Jeseníku.

25 let
s Vámi

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2019. Výtěžek sbírky bude využit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. **(leden 2019)**

CESTA TŘÍ KRÁLŮ

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v jesenickém kině bude vyvrcholením již dvanáctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v pátek 8. února a potrvá až do konce měsíce. **(únor 2019)**

OTEVŘENO PRO PEČUJÍCÍ

Setkání s kolegyněmi z Občanské poradny Charity Opava, které lidem poradí, jaké jsou možnosti podpory pečujícím osobám v České republice a podělí se s nimi o svoje zkušenosti. **(19. března v 16:30 hodin, Hotel Slovan)**

TALK SHOW ZBIGNIEWA CZENDLIKA

Akce Charity Jeseník pro širokou veřejnost z Jesenicka. **(11. dubna v 18 hodin, divadlo)**

PIKNIK VE VLČICKÉM PARKU

Příjemné posezení ve vlčickém parku s dobrým občerstvením a možností setkat se s přáteli, místními obyvateli či milými hosty. **(18. května 2019)**

OSLAVA 25 LET CHARITY JESENÍK

Oslava našeho výročí s krátkým ohlédnutím zpět do naší dvaceti pětileté historie a s kulturním vystoupením. **(11. června 2019)**

2. CHARITNÍ POUŤ

Druhý ročník Charitní pouťi při příležitosti svátku našeho patrona sv. Vincence z Pauly. Tentokrát budeme putovat společně do České Vsi a to nejen pěšky nebo na kole. **(5. října 2019, Česká Ves)**

UKAŽ MI CESTU

Setkání s autorem stejnojmenné knihy panem Milošem Svobodou. Člověkem, kterému se ze dne na den změnil svět a musí se starat o svého těžce postiženého syna. **(22. října od 17:00 hodin, Hotel Slovan)**

DUŠIČKOVÉ SETKÁNÍ

Navazujeme na naši loňskou listopadovou přednášku o umírání a doprovázení při umírání, tentokrát s týmem našeho mobilního hospice a s příběhy pečujících rodin. **(14. listopadu od 17:00 hodin, Hotel Slovan)**

VÁNOČNÍ SETKÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Již tradičně, tentokrát ve Vidnavě. **(13. prosince 2019)**

Přípravy Tříkrálové sbírky

V lednu 2020 bude probíhat již dvacátý ročník Tříkrálové sbírky. Prostřednictvím této sbírky mohou lidé přispět na pomoc potřebným v jejich kraji. Výtěžek sbírky půjde na dofinancování rekonstrukce Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Pro Charitu Jeseník je sbírka důležitou událostí, na kterou se všichni pilně připravují.

Žádná sbírka by se ale nemohla konat, nebýt koledníků. Najít skupinky koledníků je první starostí koordinátorky Tříkrálové sbírky Charity Jeseník Věrky Vyhánkové. Kontaktuje lidi, kteří již v minulosti koledovali, a snaží se najít koledníky nové. O tom, jak shání koledníky

Věrka říká: „*Sháním koledníky všude, kde se dá. Oslovuji kamarády a známé jak ve farnosti, tak v širokém okolí. Nejvíce se zaměřuji na přátelé, kteří mají malé děti.*“

O to, aby se mezi lidmi o sbírce vědělo, se stará pracovník PR Charity Jeseník

Michal Příhoda. Vytváří a roznáší plakáty, píše články do novin a zpravodajů a vytváří další potřebné materiály.

Další práce, kterou má koordinátorka Tříkrálové sbírky, je příprava kasiček a kostýmů pro koledníky. „*Kasičky jsem začala chystat už v říjnu, je jich kolem sto padesáti. Každou jsem vyčistila, zkontrolovala nálepku a číslo kasičky. Na každou se musí přivázat špagát a tím ji připravit na zapečetění. Potom kasičky rozvážíme do obcí, kde budou zapečetěny. Kromě kasiček chystáme pro každou skupinu koledníků balíček s potřebným materiálem – korunky, kostýmy, cukříky, kalendáře a křídly, které posvětil děkan Stanislav Kotlář,*“ říká o přípravách Věrka Vyhánková. Koledníkům navíc musí předat potřebné pokyny pro jejich koledování. A tak každému vedoucímu skupinky připravuje přesný manuál s instrukcemi.

V neposlední řadě koordinátorka shání odměny pro koledníky. Samozřejmě každý to dělá z vlastní dobré vůle, ale malá odměna je jenom snaha ukázat, že si dobrovolníků v Charitě Jeseník nesmírně vážíme. Proto koordinátorka obvolává sponzory a hledá cesty, jak koledníky odměnit. Již tradičním poděkováním koledníkům bude promítání filmu v kinech v Jeseníku a Javorníku.

Charita Jeseník srdečně děkuje všem, kteří se do Tříkrálové sbírky zapojí.

Krátce

Tříkrálová soutěž

„Tři králové slaví dvacet let“ – tento název nese nynější ročník výtvarné a fotografické soutěže, která bude probíhat v rámci Tříkrálové sbírky. Tuto soutěž pořádá Charita Jeseník a je to již třináctý ročník. Do fotografické soutěže se může zapojit každý. Ve výtvarné soutěži jsou dvě kategorie – děti do sedmi let a děti od osmi do dvanácti let. Soutěžící mohou odevzdávat své práce na střediscích Charity Jeseník nebo v knihkupectví Domeček do 31. ledna 2020. Fotografie je možné zasílat na email trikralovka@jesenik.charita.cz do 19. ledna 2020. O nejlepší fotografii rozhodne do konce ledna veřejnost prostřednictvím Facebooku Charity Jeseník. Fotografie zde budou vystaveny a lidé jim mohou dávat „lajky“. Vyhlášení výsledků proběhne v úterý 11. února 2020 v Katovně v Jeseníku současně s vernisáží výstavy nejlepších obrázků a fotografií. Výherci se můžou těšit na hezké odměny. Více o soutěži se dozvíte na webu Charity Jeseník www.jesenik.charita.cz.

Z mého pohledu

Tříkrálovka v nové roli

Už si ani nevzpomínám, kolik let mi bylo, když jsem se poprvé vydala v rámci Tříkrálové sbírky společně se svými sourozenci koledovat do ulic našeho města. Jak roky přibývaly, já jsem se z malého koledníka stala postupně vedoucí skupinky. To jsem však ještě netušila, že jednou přijde ten den, kdy začnu pracovat v Charitě Jeseník a mým úkolem bude koordinovat Tříkrálovou sbírku na celém Jesenícku. Tříkrálová sbírka sice probíhá každoročně až první dva lednové týdny, ale s přípravami je nutné naplno začít již v říjnu. Ač to tak možná nevypadá, práce má koordinátor opravdu až nad hlavu. Přes zajištění materiálu až po hledání nových skupinek koledníků nebo pečování pokladniček.

Nicméně i kdyby měl koordinátor vše připraveno na výbornou, ale neměl kolem sebe skvělé a ochotné koledníky, bylo by mu to málo platné. A takoví lidé zde na Jesenícku jsou, o čemž jsem se mohla minulý rok sama přesvědčit. Právě díky nim se loni opět podařilo vykoledovat o něco více než v roce předchozím. Ale

záleží samozřejmě také na všech, kdo koledníkům otevrou jak dveře svých domovů, tak také svá srdce. Ve výsledku jsem si tak znovu připomněla, že Tříkrálová sbírka není jen o penězích, ale má mnohem důležitější poslání. Je totiž hlavně o vzájemném setkání lidí, generací, o předávání lásky a také přání si do nového roku. A když potom člověk vidí při koledování slzy radosti v očích starých lidí, které už možná dlouho nikdo nenavštívil, je mu jasné, že i kdyby se nevykoledovala ani koruna, smysl to mělo.

Já budu letos zase v nové roli, kdy budu koledníky poprvé netrpělivě vyhlížet jako čerstvá maminka. Tak tedy alespoň touto cestou přeji všem koledníkům, ať se vaše pokladničky co nejvíce plní, ale hlavně, ať vás i v mrazivých nebo deštivých dnech hřeje ten krásný pocit, že pomáháte potřebným.

Ing. Hana Sychrová
koordinátorka Tříkrálové sbírky
v roce 2019

Duchovní zamyšlení

Vánoční zamyšlení Jana Larische

Kdysi dávno svolala zvířata sněm, aby rokovala o smyslu vánočních svátků. Liška se zeptala veverka: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“ Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“ Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečinky by to opravdové Vánoce nebyly.“ Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“ Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“ Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“ A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Když na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“...

Když tento zvířecí příměr vztáhneme na náš svět, tak se opravdu zdá, že náš svět se chová velmi podobně. Milujeme křesťanské svátky – tedy přesněji řečeno to, co k nim patří: poezii Vánoc, blikající světélka, třpytící se hvězdy, vánoční koledy, atmosféru přátelství, kterou dárky vyvolávají... Jen to nejpodstatnější náš svět úplně opomněl: malé dítě Ježíše, narozené v Betlémě a položené v jeslích. Při jeho narození andělé hlásali, že se narodil Spasitel světa, tj. někdo, kdo tu chce být za všech okolností pro člověka – pro každého z nás.

Přejí všem čtenářům a také sobě, ať v hlubinách duše všichni pocítíme tuto základní skutečnost vánočního poselství: JEŽÍŠ TU JE PRO NÁS a ať v této jistotě prožíváme také nastávající rok 2020.

P. Jan Larisch, Th.D.
prezident Diecézní charity ostravsko-opavské

Hledáme

Charita Jeseník hledá do svého týmu:

- vedoucí Domácí zdravotní péče
- vrchní sestru Charitních domovů
- zdravotní sestru Domácí zdravotní péče

Požadavky:

- minimálně středoškolské vzdělání – odborná způsobilost k výkonu všeobecné sestry dle zákona č. 96/2004 Sb.
- u vedoucí a vrchní sestry vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání dle odborné způsobilosti dané zákonem č. 96/2004 Sb., nebo středoškolské vzdělání (viz výše) doplněné o specializační vzdělávání nejlépe v oboru ošetrovatelská péče v geriatрии nebo domácí a hospicová péče
- pro domácí zdravotní péči praxe u lůžka + řídicí oprávnění skupiny B (aktivní řídicí)
- zdravotní způsobilost a čistý trestní rejstřík
- spolehlivost, samostatnost a komunikativnost

Nabízíme:

- práce na celý úvazek
- zájem o stabilní organizace
- zajímavá a pestrá práce
- hrazené profesní vzdělávání, odborný růst
- zaměstnanecké výhody (příspěvek na obědy, 5 týdnů dovolené apod.)

Kontaktní osoba:

Helena Paschkeová, tel.: 584 440 101, 732 825 091, e-mail: helena.paschkeova@jesenik.charita.cz
Více informací na webu www.jesenik.charita.cz.

Informace

Je to doma!

Stávková pohotovost končí. Segment domácí zdravotní péče by měl dostat v příštím roce zhruba o 30 % více peněz. Podarilo se vyjednat zvýšení superhrubé mzdy sester v domácí zdravotní péči a bude i lepší bodové ohodnocení výkonů. Rada ředitelů, nejvyšší orgán Charity Česká republika, tedy rozhodla o ukončení dosavadní stávkové pohotovosti sester, která trvala více než rok. Domácí péče může pokračovat.

Krátce

Setkání po letech

I díky personálu Domova pokojného stáří sv. Františka se mohl pan Jaromír opět sejít se svojí maminkou. Viděli se po dlouhých deseti letech a pan Jaromír ji jel s doprovodem navštívit až do Burešova, malé obce u Zlína.

Cesta do Spálova

Paní Anně Mrkvicové z Domova pokojného stáří sv. Františka se splnilo přání podívat se do Spálova, kde strávila podstatnou část života. Společně se sociální pracovníci paní Losmanovou naplánovaly cestu. Po příjezdu do Spálova se sešly s paní starostkou, která pro hosty připravila pohoštění. S paní starostkou se pak prošly po vesnici, zastavily se pozdravit v místním obchodě a zašly i na hřbitov, kde je pohřbena rodina paní Mrkvicové. Z výletu se vrátily ve večerních hodinách, unavené, ale plné zážitků.

